

.....DRUK.....

(I.J.V.V. De Zwervers - DVO'32)

Het was een lekker zonnetje toen ik voor deze wedstrijd o.l.v Kees Schriel naar Rotterdam-Zuid reed. Wel fris, maar ach goed ingepakt moest het toch wel gaan en de wedstrijd zou tussen twee ploegen gaan die de punten hard nodig hadden. Het veld lag er mooi bij toen de twee ploegen het veld betraden. Nadat Kees via de fluit het startschot had gegeven stoomden de ploegen over het veld. Het was hard, zeer fysiek, veel lange ballen en daartussen onze voorzitter Kees. Hij leidde de wedstrijd zoals hij ook de scheidsrechtersvereniging leidt : altijd aanwezig, zijn mening ventilerend als het nodig is , optreden als het vereist is en toch altijd vriendelijk en met iedereen communicerend.

En dat laatste was nodig, want het toverwoord in deze wedstrijd was DRUK. De spelers waren DRUK: vele bewegingen, veel gepraat. De trainer van de Zwervers die het woordje DRUK te pas en te onpas over het veld schreeuwde en daardoor was de man zelf ook DRUK. (Overigens deze man komt in aanmerking voor "de Brulboei" van het jaar. Hij denkt nog steeds dat het hoort dat je scheidsrechters moet beïnvloeden met het eigen ongenoegen, drukteschopper). De geluiden naast het veld, de piepende remmen van de passerende treinen gaven aan dat het daar ook DRUK was, bij de toeschouwers was het niet DRUK, maar maakten zich soms DRUK over het vertoonde spel en Kees had het hierdoor ook DRUK.

Kees liet echter zien waarom scheidsrechters moeten trainen. Door de goede conditie was hij regelmatig op spelhoogte, had hij de rust (hij hoefde immers niet bij te komen van de snelheid van het spel) om zelfs een opstootje op z'n Engels op te lossen. Wat hij gezegd heeft weet ik niet maar hij zal beide "pereplukkers" wel verteld hebben dat hij vond dat er naast het veld genoeg ruimte voor hen was. Spelers hadden het door want beiden schopten nu alleen nog maar in de lucht of tegen de bal.

Zoals gezegd het was best hard. Twee gele prenten brachten wat rust maar het was voornamelijk bij het doel van DVO'32 een drukte ,al ware het de sinterklaas inkopen bij de Bijenkorf: je hebt de mogelijkheid er veel te kopen (scoren), maar de kassa (het doel) is niet te vinden. DVO peerde de bal regelmatig hard naar voren en al waren het Fjes op zoek naar pepernoten :ieder "vloog "er achteraan. De rust , de drukte , verdween richting kleedgebouw en bracht 0-0 op bord.

Na de thee was het niet anders: trap,boem,trap,boem en Kees zag ze vliegen niet alleen de ballen maar soms ook de spelers. Maar hij had goed door dat er een aantal Rotterdammers auditie voor de toneelschool hadden gedaan; we zagen een voorstelling van "de stervende zwaan", een voorstelling van "Don Quisshot" (de gek die nergens van wist) en van "kom maar eens kijken wat er op het veldje ligt". Kees lachte vriendelijk, maar waar nodig sprak hij de overtreders in onvervalst Nederlands toe. Diep in de tweede helft ramde DVO de bal weer eens naar voren en net als bij een echte harddraverij renden een aanvaller van DVO en een verdediger van De Zwervers er achter aan. Die van de Vlaardingers was ietsje vlugger en werd in het strafschopgebied aangetikt: Onze man gaf direct een kaart gelijk de kleur van zijn shirt: geel en een strafschop: 0-1 voor DVO'32. De Rotterdammers probeerden van alles en nog wat, de brulboei stond vreselijk te loeien en jawel hoor in de laatste minuut treuzelde een speler van DVO iets te lang, de bal werd ontfutselt en de speler van De Zervers werd in het strafschopgebied aangetikt: strafschop, gevolg 1-1. Kees had er daarna vlug genoeg van en floot af.

Een goede wedstrijd van Kees, want echt gevoetbald werd er niet, het was zeer stevig en in zo'n wedstrijd je hoofd koel houden is een compliment waard.